

directeur-generaal (Pijman was inmiddels opgevolgd door Quey-
sen). De toegevoegde concept-reglementen voor de Paardenposterij
en de estafettendienst waren ontworpen aan de hand van een door
De Chambure uitgebracht rapport. Deze had nog eens de nadruk
gelegd op de bijzondere moeilijkheden, die de Paardenposterij in
Holland zou ontmoeten. Zijn conclusie was: 'que l'institution de
la poste aux chevaux *proprement dite* est moralement impossible
dans ce royaume'. Bij zijn verdere beschouwingen was hij dan ook
uitgegaan van het door de commissie aangenomen beginsel: 'Nous
n'avons rien à créer, nous n'avons qu'à perfectionner'. Dit zou
dienen te geschieden door het reglementeren en onder centraal
toezicht stellen van de bestaande inrichtingen voor personenver-
voer, hetgeen daarom uitgangspunt geweest was voor de concept-
reglementen ¹¹). Nadat Queyzen volgens de opdracht de stukken
had doorgezonden, kwamen ze in de staatsraad in behandeling.

Er volgt dan een eindeloze reeks van rapporten, adviezen en
ontwerpen van het postbestuur, De Chambure, de directeur-
generaal en de staatsraad ¹²). Speciaal de aantekeningen van De
Chambure werpen hier en daar een duidelijk licht op de bijzondere
moeilijkheden, die de oprichting in Holland met zich meebracht.
In het oosten van het land bevonden zich maar weinig relais, aan-
gezien het aantal reizigers er slechts gering was. In Amstelland,
Maasland en Utrecht was het juist andersom: er waren daar àl te
veel stalhouders. Indien het gouvernement niet hielp, zou men
weinig postmeesters vinden, die hun plicht deden. Men zou hun
o.a. het bestuur over de postwagens kunnen opdragen, hetgeen
zowel de postmeesters als de reizigers ten goede zou komen. Een
ander belangrijk middel was hen met het vervoer van de post te
belasten. De Chambure stelde voor alle voerlieden en stalhouders
te verenigen in corporaties onder directie van de postmeesters der
Paardenposterij, welke laatsten alleen belast zouden zijn met het
verschaffen van paarden aan de reizigers; de voerlieden zouden
verplicht zijn om beurten een voor te schrijven aantal paarden te
leveren aan de stal van de postmeester.

Ook de tariefbepaling was moeilijk voor het koninkrijk, daar
de verhuurders van paarden er gewoonlijk ook de rijtuigen aan
de reizigers leverden. De door de stedelijke besturen vastgestelde
tarieven verschilden bovendien onderling en werden in het slechte
seizoen verhoogd. Nooit was hier het tarief gebaseerd geweest op